

Mūsų Lietuva

Jurnal Lituanus «NOSSA LITUANIA»
 DIRECTOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
 Dr. José Ferreira Carrato
 SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
 LAIKRAŠTIS
 A D R E S A S :
 AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
 SÃO PAULO
 ATSKIRO NUMERIO KAINA
 CR.\$2,00

NR: 374 (35)

SÃO PAULO — BRASIL — 1956 M. RUGSĖJO MĖN. — SEPTEMBRO 1 D.

IX METAI

Sovietu Planas Rytprūsius Apgyvendinti Rusais?

Vakarų Vokietijoje gyvenančių Rytprūsių vokiečių laikraštis «Das Ostpreussenblatt» rašo, jog Sovietai paruošę planą Rytprūsius apgyvendinti rusais. Esą šitoks planas buvęs paruoštas po to, kai Chruščiovas su Bulganinu per Karaliaučiaus uostą vyko į Londoną. Tada tiek Chruščiovas, tiek Bulganinas turėjo progos pamatyti didžiulius plotus buvusių derlingų Rytprūsio žemių, pavirtusių tyrais. Esą pastaruoju metu tik apie trečdalis Rytprūsio žemių užsėjamas. Tada esanti pasėka darbo rankų stokos. Prie Sovietų Sąjungos prijungtuose Rytprūsioose esama 350 buvusių gyvenviečių. Šiandien neturinčių nė vieno gyventojų. Tuo tarpu daugiau kaip 400 kaimų ir bažnytų kaimių gyventojų skaičius tiek sumažėjęs, kad šiandien tose vietovėse gyvena nuo penkių ligi dviliks asmenų. «Das Ostpreussenblatt» teigimu, bolševikai pastaruoju metu paruošę planą šešerių

metų būvyje, iki 1960 metų, apgyvendinti Rytprūsius, atkeliant 600.000 rusų. Pagal tą planą numatoma kas metai (iki 1960) į Karaliaučiaus sritį atgabenti po 100.000 rusų. Šis planas jau esą pradėtas vykdyti ir šią vasarą pasirodė Karaliaučiaus apylinkėse pirmieji atkeldinamų rusų transportai. Buvusio Karaliaučiaus apskrityje jau esą atkeldinta 2.300 rusų šeimų, o Išručio apskrityje jau esą įkurdinta apie tūkstantis atkeldintų rusų. Rusai esą atkeldinami daugiausia iš Sovietų gilumos.

Bolševikai, atkeldindami Karaliaučiaus srities rusus, siekia šitaip Rytprūsio daliai gauti greitai duoti rusišką veidą. Tuo pačiu siekiama dirvonaujančias žemes paversti našiais kolchozais. Tam tikslui Karaliaučiuje esanti įsteigta didžiulė žemės ūkio mokykla, kurioje būsią apmokoma apie 3.000 jaunųjų kolchozinkų.

Klauskis São Paulo Lietuvių Kultūrinės Radio Programos

Iš Radio Nove de Julho, kiekvieną sekmadienį nuo 14 ligi 14:30 val., banga 540 klc.

Lietuviškas žodis radio bangomis tol bus girdimas, kol jį rems susipratę lietuviai.

Radijui paramą galima įteikti finansinės komisijos nariams asmeniškai arba siunčiant per paštą finansų komisijos išdėtininko p. Petro Šimonio, ar kun. P. Ragažinsko vardu šiuo adresu: caixa postal 4118, São Paulo.

rencija, kurioje bus svarstomas Vokietijos suvienijimas. Notas Vakarų Vokietijos vyriausybės, Vokietijos padalinimas yra prieštasti Vakarų Europos saugumo netikrumo Vokietijos užsienio reikalų ministris Heinrich Von Brentano, per Müncheno radio pareiškė, kad Londono konferencija (Sueso kanalo reikalai), parodė, kad rimti pasitarimai gali padėti išspręsti neišsprendžiamus klausimus Panašio konferencija galėtų būti suaukta ir Vokietijos suvienijimo reikalui. Vokietijos padalinimas, anot ministro yra sunki ir nereikalinga našta visam pasauliui.

nukreiptas prieš vyriausybę ir ypač viceprezidentą João Goulart. Kaip praneša, dar ir dabar «Tribuna da Imprensa» yra cenzuruojama.

— Sąryšyje su įvykiais su «Tribuna da Imprensa», vyriausybė ruošia naują spaudos įstatymą, kuris beabejio apkarpyt spaudos laisvę.

— Krupp fabrikas Campo Limpo pradės gamybą ateinančių metų birželio mėnesį. Pasiruošimai truks apie metus laiko.

1.600.000.000 svaru varguomeni

NCWC, Katalikų Labdaros tarayba, nuo savo veikimo pradžios 1943 metais iki šiol yra į užsieni išsiuntus 1.600.000.000 įvairiausių reikmenų vargstantiems; tų siuntų bendra vertė \$485.000.000.

Išpirko 1.411.363 Sv. Rasto knygas

Per paskutinius 10 metų Ispanijoje buvo išpirktos 1.411.363 Sv. Rasto knygos, tikiuosi, kad 20-čiai gyventojų.

Filmų misijoje

Japonijoje, katalikų misijoje, pradėta plačiau vartoti filmus. Pvz. Yokkaichi mies



Dramatiškas pabėgimas iš anapus geležinės uždangos, kurį neseniai įvykdė keli su vienu prekybiniu lėktuvu priverdami jį nusileisti Vakarų Vokietijoje. Lektuve kovojo prieš komunistinius elementus su komunistais. Čia matome 4 vengrus paprašiusius prieglaudos Vak. Vokietijoje. Toks pabėgimas jau nebe pirmas. (USIS)

Sueso Kanalo

Klausimu ateinančių pirmadienį Egipto sostinėje susitiks Londono konferencijoje išrinkta penkių atstovų delegacija kuriai pirmininkauja Australijos atstovas Menzies su Egipto prezidentu Nasser. Prieš geros valios susitarimas būtų nesunkus. Tačiau reikala gadina užkulisinė politika, kuriai vadovauja Maskva.

Egiptiečiai paprašė anglų atsiimti du pasiuntinbes tarnautojus, kurie būtų tai esą suėktį šnipinėjant.

Techninis personalas, kuris aptarnauja Sueso kanalą, yra daugumoje sudarytas iš sveitimsalių. Egiptiečiai neturi pakankamai paruoštų šioms pareigoms žmonių. Juos atšaukus į savo kraštus, judėjimas kanalu turėtų sustoti.

Ir jei derybas Egiptas kiek ilgiau vilkins, prancūzai su anglais yra pasiryžę techninį personalą atšaukti. Juos pavaduoti rusai siūlo «savonorius» lakūnus. Jei Egiptiečiai išleistų rusus, tai komunistai turėtų labai puikų šio darbo punktą. Tačiau reikia tikėtis, kad Egipto vyriausybė realiai pažiūrės į reikalą ir stengsis surasti visiems patenkinamą išsprendimo būdą. Jau aišku, kad Sueso kanalo kompanija pasiliks nacionali žuota. Su tuo sutinka ir Amerika. Tačiau iš kitos pusės kanalas turės būti laisvas visų vėliau laivams. Atrodo, kad ateinančią savaitę Sueso kanalo klausimas bus išspręstas.

Kipro saloj vėl atentatai

Kita anglams bėda tai Kipro sala. Graikų nuraminti, nei jėga nei susitarimu nepavyksta. Paskutiniu metu vėl padidėjo atentatai, sabotazas. Namų arešte laikomas Kipro salos graikų vėsk Anthimos. Anglai tvirtina, kad jis duodąs nurodymus teroristinei graikų organizacijai.

mėgina suruošti mitingus, ar demonstracijas. Vyriausybei vis dar nepavyksta visų politinių partijų sudaryti vieną frontą. Argentinos demokratija kol kas yra silpnoka.

— Vakarų Vokietija neužilgo iš Amerikos gaus 558 karinius lėktuvus ir 26 helikopterus

Rinksis tartis Vokietija suvienyti

Vakarų Vokietijos federalinis vyriausybė šiomis dienomis išsiuntinėjo keturim dieniems Amerikai, Anglijai, Prancūzijai ir Rusijai - pakvietimus, kviesdama konfe

Brazilijoje

Respublikos prezidentas pasirašė dekretą, sulig kuriuo S. Paulo mieste yra įsteigiamas atominės energijos institutas.

— Didelio triukšmo sukėlė spaudoje ir parlamente, žurnalistų tarpe konfiskavimas Rio de Janeiro leidžiamo dienraščio «Tribuna da Imprensa», 24 d rugpjūčio. Šis numeris buvo konfiskuotas todėl, kadangi jame turėjo būti paskelbtas Carlos Lacerda atsiskaukimas į tautą, žinoma

Argentinoje areštai nesibaigia

— Rugpjūčio mėn 29 d. Buenos Aires mieste ir priemiesčiuose buvo sulaikyta 200 asmenų, daugumoje peronistų. Provincijos miestuose laikas nuo laiko opozicija

Laiškai iš Anapus.

Dvylika metų, kai esame iš tėvynės bolševizmo audros iš šlokšti ir geležinės uždangos aklinau atskirti. Ligšiol retas kuris teturėdavome laimės iš gimtojo krašto sulaukti laiško, bet ir sulauktieji laiška būdavo ne tik savo išvaizda, bet ir turiniu skurdūs, kuklūs ir mažai kalba. Retas gavėjas terasdavome bent kiek žinių apie savo šeimos narius, gimines ir artimuosius. Paskutiniuoju laiku atrodė, lyg uždanga būtų pasikėlus, ir mus dažniau bei gausiau pradėjo lankyti laiška. Tikrumoje jie dar nedrąsūs ir kuklūs, bet dažnai tarp įprastų bolševizmo garlinančių žodžių pasitaiko vienas kitas sakiny, kurie yra ne tik gavėjui, bet ir laikraščių skaitytojams įdomūs. Prieš kiekis guli visa krūva laišku, kurių įdomesnes vietas pacituosiu.

Iš vieno mažo provincijos miestelio gailėstingoji sesuo rašo: «Aš į mėnesį uždirbu nemažai - po 525 rb. Atskaito, bet dar lieka 450 rb. Už tą sumą galima nupirkti rankinį laikroduką, tai yra labai gerai. Kostiumui reikia 3 mėn. uždarbio sukneli vilninei - 1 mėn. uždarbio. Gyd. alga 700 rb. (Nerašo, kiek atskaito Ž.) Jūsų doleris pas mus 4 rb. Aišku už jūsų 1 ga lima daugiau nupirkti negu už 4 rb.»

Kitame laiške taip pat gailėstingoji sesuo rašo: «Rusų kalba visi kalbame, rašome ir skaitome. Ligoninėje darbo diena 6 val. 30 min. Už dienos uždarbį galiu nupirkti 1 kg cukraus, o už 1 kg la šiniu reikia dirbti 4 dienas».

Apie savo vyro uždarbį rašo taip: «Į mėnesį gauna 1:0 rb. ir 50 darbdienų, t. y. labai gerai. Už pinigų gali nupirkti 3 poras šilkinių baltinių, o už 1 darbdienį gauna po 1 kg grūdų, per mėn. 50 kg grūdų. Grūdai 50 kg kainuoja 200 rb. Tik gauna tą tarnautojai, o ne piliniai kolūkiečiai. Darbo diena 8 val.»

Kitas laiško rašytojas rašo: «Dėde kam rašai, kad nusibos skaityti man Jūsų laiška. Kodėl taip rašai, jog galite kiek tiek spręst nuo savęs.

Tikiu, kad ir jums malonu gaut laiška iš savo krašto, savų žmonių, o ką apie mus be kalbėti, kad aš gaunu, ne ty čia tiek ilgai nerašau, bet iš tisonis naktimis nemiegodamas galvoju, ką prašyti, kaip parašyti, kad jūs mus supras tute. O, kad reikia rašyti, taip ir nemoku surasti tinkamų sakinių, kad jie tikrai būtų jums suprantami. O kiek daug pasikeitimų per tą laiką buvo! Ir jauni, ir seni, be veik nėra tokių pas mus, jei ir buvo anksčiau kas, kas ne lauktų tetos K. krikštyno (Karo - Ž.) Kartais ir visai nebetikime, ir vėl...»

Kitas pažįstamas rašo: «A pa laikai kažkur prie P. miestelio, kokioje vietoje, nežinau. Tuo momentu ir vėliau buvo masinis mirimas tokių jaunų

vyrų. Tai buvo 1951 m. kovo mėn. Tais metais ir aš ištekėjau. Nors jis buvo A. draugas, bet jam užteko metus Klaipėdos ligoninėje pabūti ir grįžo, o A. reikėjo mirti vos 20 metų teturint».

Vienas pažįstamas, prieš kelis mėnesius grįžęs iš Sibiro, apie Klaipėdą taip rašo: «Aš nuolat apsigyvenau su Klaipėdoje. Šio mėnesio pabaigoje atvažiuoja pas mane ir žmona (iš Sibiro - Ž.) Rašyk man ir mano vardu į Klaipėdą. Ką dirbsiu - dar neaišku. Galbūt dirbsiu fabrike. Klaipėdoje gyvenimas geresnis ir, bet su butais labai sunku. Miestas atsistatė ir vis statosi, bet gyvenamųjų žymiai daugiau kaip prieš karą».

Iš gilumos Žemaitijos viena 7) metų senutė rašo: «Greit jau bus didieji šaliai. Nebe tai, kaip seniau,



Amerikos valstybės sekretoriaus (užsienio reikalų ministerio) Foster Dulles sūnus Avery R. Dulles, birželio m. 16 d. New Yorko kardinolo Spellman buvo išventintas kunigu. Čia matome Foster Dulles su žmona ir neoprestira po pirmų šv. mišiu. Kun Avery R. Dulles katalikybėn perėjo 1950 m. Jė tėtai tebėra protestantai. Naujasis kunigas paskirtas profesoriumi katalikų Fordham universitete New Yorke. (USIS)

Vytautas Kastytis

Gyvent gražu

Margi taikos berželiai
Kalnų atslaitėj sprogsta.
Kaga ir mano šaliai
Nušvis auksiniai bokštai?

— Širdies! Širdies! Širdies!
Negi širdies nėra?
Be reikalo, žolyt, stebies,
Mažutę kojomis sumins
Didžiųjų triumfo eiseną.

Gyvenimą akim aprėpi,
Žegnojies pamažu,
Ir tau buities dar negana:
Nušvirkite kampai, palėpės,
Juk ir gmažam gyvent gražu!...



kad būdavo. Dabar patys žmonės nebenori garbinti Dievą, visai mažai besusirenka žmonių. Per atlaisdus į kalnus (Kryžiaus Kelias - Ž) eiti nebėr sunku, nes karūnų (vėliavų - Ž) nebereik nešti, eina tik po kelius žmonės ir viskas. Pirmiau jau ir kuniagai svetimieji nebenorejo į atpuskus važiuoti, dabar po keturius ar penkius atvažiuoja. Dideliai daug mūsų pažįstamų jau yra išmirę, o kiti toli išvažiavo mokinties. Iš mūsų nemokyta palikau aš ir C. su E. kiti visi mokina si, kaikurie ir labai daug». Čia senutė rašo apie Žemaičių Kalvarijos atlaisdus ir savo šeimos padėti. Iš kurios ji ir 2 šeimos nariai liko i Sibirą neišvežti, o kiti išvežti ar į Vakarus pasitraukė.

Iš Kauno viena studentė savo dėdei rašo gana ilgą ir įdomų laiška. Iš kurio dži tam tikru priežasčiu tepacituosiu tik apie bažnyčias, nes kitos laiško vietos yra asmeiškos ir plačiajai visuome nei neįdomios. «Soboras tebėra ir tebeveikia, kaip bažnyčia tebėra katedra ir Vytau-

to bažnyčia irgi veikia. Pamaldas turime panašiai kaip seniau, tik kas nori eina - kas nenori ne. Priskėlimo bažnyčia, kur buvo statoma Žaiakalny, ties Zemaičių gyven, dabar yra pertvarkoma i elektromotorų fabrika. Kitos bažnyčios yra neveikiamos, perremontuotos».

Kitas žemaitis iš Palangos rašo: «Pakalbėdavome su žmona, kad Palangoje gražu gyventi, bet dabar niekuo nepasinaudojam, matom tik tai, kad kiti vašksto, mums dabar nėra kada ir kaip. Dabar oras gražus Palangoje vasarotojų jau daugokai vaikšto, inokai ja gal duos Dievas, kad mes už metų kitų pavaikšėsime kaip žmonės».

Dar vieno laiško nuobiro: «Klausei, kas tame dailame mūriniame name Žemaičių Kalvarijoje, ogi gimnazija. Pas mus Sedoje nieko naujo, miestelis praėjais metais truputį nudėgė - statosi».

Man atrodo, kad čia koman tarų nereikalinga, kiekvienam aišku ir suprantama.

Žiogas

Juozas Strolia

Gerbk savo tėva ir motina

Ir būkime mes, lietuviai, kaip žydai
Vysk. Brizgys Vila Zelinoje.

(tąsa)

Bet štai, Brazilijoje, kur da lis mūsų kaimiečių gražiai išlikę savo tėvų kalba ir papročius, reikėjo, kad iš tremties atvyktų būvė kareivinių kiemo muzikantai ir įkalbėtų šiems, kad lietuviškos dainos esą senos, negražios, kad jas tik bobutės tedainuojančios, ir pakišo jiems iš kareivinių kiemo taip pat seną numaltą Strausso valsą, įtikinėdami neausipratelius, kad tai esanti aukštesnė moderni muzikos kultūra. Žnoma, čia gimęs jaunimas, dažnai nesusingaudas kas iš viso yra tautybė ir kas yra muzikos kultūra, kas gražu, kas negražu, su entuziazmu priėmė šį Austrijos ir Rusijos junkerių nušoktąjį valsą ir dabar ėmė spiaudyti i mūsų tautos dainas ir tyčiotis iš prof. Gruodžio ir kitu mūsų kompozitorų dainų. Ar tuos nekultūringus choristus kas nors su-

draudė, kaip kad žydai sudraudavo savo iškrydėlius? Visai nei! Sudraustas buvo choro vedėjas ir jam nedviprasmiškai duota suprasti, kad prof. Gruodžio dainų jis daugiau nemokytų. Ir jeigu staiga dabar reikėtų Brazilijoje reprezentuoti lietaviams su savo tautos dainomis prieš svetimuosius, tai įdomą ką šis mūsų kraujo jaunimas galėtų patiekti? Prof. Gruodžio dainos lui, prof. Banaičio, prof. Šimkaus - oi, kokios neįdomios, «aš šitos dainos nedainuosiu.» «Na, tai ir vėl čia apie žirgelį?» - Dažnai vartojami sakiniai. Jei kas didžiujosi dainavęs Strausso valsą ir galįs su juo kultūringai reprezentuoti mūsų tautos muzikos meną, tas labai klysta. Lankantis pas Sžo Paulio vokiečių choro dirigenta Wilh Meyerį teko susipažinti su daugiau vokiečių, kurie su žinoję esant lietuvi chorvedį, ėmė teirautis ar ne bū-

siąs tai tas pats choras, kuris kaž kada pasiskelbęs dainuosias lietuvių dainas, tačiau atsilankę i koncertą būvė nustebinti, kad lietuvių dainų būvė labai mažai o ir tos panašios i vokiečių maršus. Svarbiausią numerį užėmęs Strausso valsas Žydrasis Dunojus, kurio dvasios nesu pratę nei choristai, nei pats ju vadovas. Dar daugiau, ne choras sekęs dirigenta, bet dirigentas dėjęs pastangas nataikyti su choru i taktą. Tik labai retai pavykdavė Akompanimentas užbėgdavęs i priekį keistu, muzikoj nežinomą dviejų su puse taktu.

išku, kad išklaudyti tokį atsilėpimą apie lietuvių reprezentavimąsi svetimiems, kiekvienam lietuviui negali būti malonu.

Kaip gi šis reikalas stovi kitur?

Latvių choras Sžo Paulyje dainuoja tik savo tautos ir savų kompozitorų sukurtas dainas. Rusu kazokai važinėja po visą pasaulį, propaguodami savo tautos ir savų kūrėjų dainas ir religines giesmes. Visi geresni Š. Amerikos lietuvių chorai su di-

džiausiu pasisekima dainuoja tik savo tautos dainas ir už tai amerikiečių jie užturnautai yra vadinami lietuvių tautos ambasadoriais. Šiemet jie su rengė Š. Amerikos lietuvių dainų šventę, kur buvo dainuojamos tik savosios dainos ir kurioje dalyvavo 32 chorai su 1500 dainininkų.

Tiesa, ten, kur mūsų nėra, visur esą geresni chorvedžiai. Ar tik tokia klūntis? Chorvedį juk labai lengva pakeisti geresniu. Pakeims, bus visi patenkinti, o pirmon eilėn tai pats chorvedys. Brazilijos lietuvių kolonijoje kur kas sunkiau rasti lietuvi choristą, kuris turėtų klausą, balę, nors paviršutinišką nusi vokina, ka jis dainuoja ir kuris choro dalyvautu ne dėl pramogos. Chorvedžio klausimas yra smulkmenas. Tautinės savygarbos nepraradusiam lietuviui yra daug svarbesnis klausimas: «kas toliau? Kodėl čia gyvenas lietuvis ėmė taip neapkęsti dainoje ir giesmėje Lietuvos vardo, žirgelio, Nemunelio, Šešu pelės, tu mūsų šventųjų. Gan gų ir ėmė taip ilgėtis «kram bambulių» ir Dunojaus, i kurio pakrantes anais laikais nu-

sigabėnę pagrobtas mūsų tautos dukras svetimos tautos vyrai taip pasielgdavo, kad

Ir nupūtė vainikėlį?

Gilun, gilun Dunojėlin? Iki dabar yra surinkta apie 140 000 mūsų tautos dainų. Argi tam mūsų tėvai bus sukreptę ta milžiniška dvasios turta, kad jų palikuonys Brazilijoje i tai spiaudytų? Argi tam kentėdami kruviną priešpaudą, jie išlaikė savo kalbą, papročius, buvo tremiami i Sibirą, kariami? Argi tik tam ir mes patys buvome rusų kalinami, kankinami ir statomi sušaudyti?! Argi pagaliau tam mes 1919 metais su ginklu stovėjome i kovą prieš visus Lietuvos priešus ir buvo me išsikovoję sau laisvę, laisvę ugdyti lietuvišką tautinę kultūrą, kad paskui Brazilijoje savųjų būtume verčiami mokyti «nieko nenusiviliantį jaunimą mūsų buvusių priešų dainas ir ramiai žiūrėtume kaip tyčiojamosi ir spiaudoma i tai, kas lietuviška ir dėl liai ko mes kovojame? Kurį pagaliau balų pempės išperėjo tuos gudrius mūsų tautiečius, kurie ne tik iš kiemo

(pabaiga 3 pusl.)

Lietuviško Kryžiaus Ornamentika

PAGAL DR. JONĄ BASANAVIČIŲ

Šiu dienų lietuvių tautos dailėje beveik visi tie ornamentai, kuriais taip mėgiama visokie dirbiniai dabinti, didžiaja dalim yra tai tokie ornamentai, kuriuos mes randaime ant įvairių - daugiausia molinių ir žalvarinių daiktų, ne tik senovės prūsų, lietuvių kapuose, bet ir ant daugybės kitų proistorinių laikų kilusių daiktų, rastu įvairiausio Europos ir Maž Azijos vietose.

Pereidami prie lietuvių kryžių ornamentikos, tai pirmu čiausiai turėsime iš jos išskirti krikščionybės sukurtus ir tautinius dailės elementus. Krikščionybės dailės elementais tenka laikyti: kieličius monstrancijas, angelus ir, iš dalies, pačius ant stogelių stovinčius kryželius bei kryžius.

Tautinės lietuvių ornamentikos elementus galima būtų suskirstyti į kelias grupes, kurių pirmoju vieton reiklia pastatyti geometrinis, kaip paprasčiausius ir seniausius.

Lietuviai tuos ornamentus vadina «vingių raštais». Ant lietuvių kryžių, kaip ir kitų dirbinių, randame; eglaites, kriputes, langučius, ratelius, pynutes ir kt.

Eglaitės ornamentas, kurį taip dažnai ant juostų matome, yra randamas ant įvairių ausių daiktų ne tik senovės prūsų, lietuvių kapuose, bet ir toli ietų link nuo Lietuvos įs įvairias tautas, kaip senovės dakus, trakus, ant Balkanų pusiasalio Graikijoje, ant Kipro salos ir M Azijoje pas trojanus ir kapadokus.

Kripučių, kuriomis taip mėgsta lietuvės dabinti savo juostas, dažnai randame ir ant kryžių: su jomis, rodos, yra tolygus tasai piūkladančių ornamentas, kuriuo matome daugiausia lentų kraštus išpiauštus ir šie todėl ornamentu siekia proistorijos laikų.

Juostų ornamentai «langučiai» taip pat randami kryžių puošmenose.

Ir mylimasis (mėgiamasis) kryžių ornamentas «ratelis», kaip rodo kapų radiniai yra proistorinių laikų ornamentas.

Koplytelių lenu, kryžių kraštus randame dažnai dabinta pusiauraciu arba lankečiu.

Iš geometrinių ornamentų, rodos, plačiausiai Lietuvoje vartojamas, ypač ant įvairių

sių medžio dirbinių, kaip ir ant kryžių, ratelių rūšies ornamentas, segmentais į 6 dalis radalintas, žvaigždės pavidalo.

Prie geometrinių reikia dar priskirti «riestinius» ornamentus, kuriuos ant kryžių randami tai paprastos S raidės formos, tai vėl labai sudėtingos su įvairiais priedais.

Prie spiralinių ornamentų derėtų priskirti dar virvutės ir pynutės. Kad tie vytnių virvių ornamentai senovėje buvo labai Lietuvoje mėgiami ir dažnai vartojami, rodo visi tie iš žalvario vyti ir pinti daiktai, apykaklės žiedai, apyrankės, segelės ir k. prūsų, lietuvių ir kt. tautų kapuose randami. Virvių - spiralinių ornamentu randame ne tik pačių kryžių, bet dar dažniau koplytelių stulpelius (i liorėlius) dabintus.

Augalų ornamentai ant kryžių, palyginamai su geometriniais, yra gana retai pastebimi. Svarbiausia iš jų yra tai roželė (rosetė), kurią buvo dabinti rūbai ir kt. daiktai.

Ornamentų iš gyvūnų pasaulio aptinkame tik du: būtent žalčių ir paukščių.

Be to, reikėtų dar atkreipti atydą į tuos «dangaus kūnus» kuriais ir lietuvių mėgiama savo koplytėlių ir kryžiųi darbinti. Tai saulė, mėnuo ir žvaigždės.

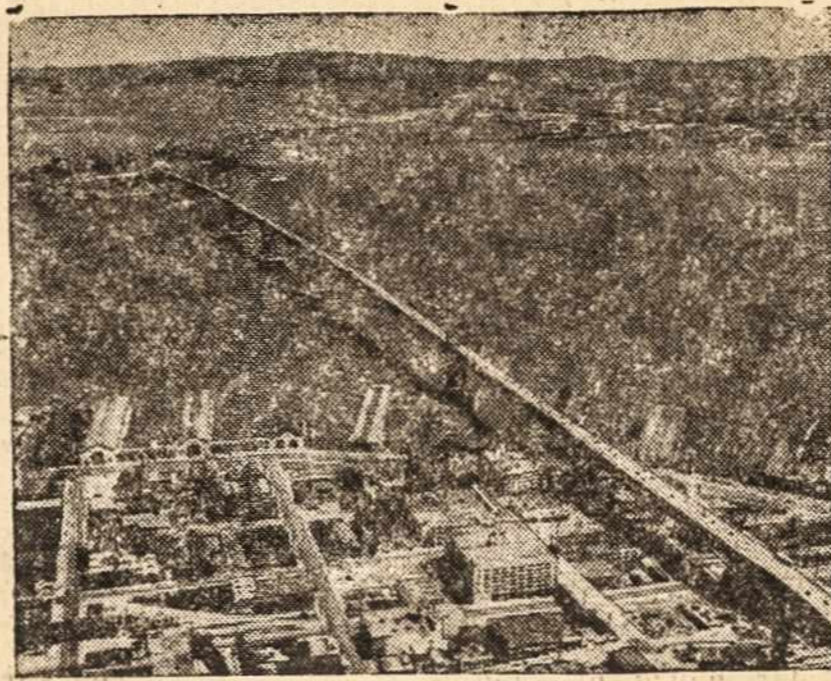
Lietuvių kryžių ornamentika nebūtų pilnai aprašyta, jei čia mes praleistume tuos geležinius kryželius, kurie dabina koplytelių bei didelių medinių kryžių viršų.

Atgimusios Lietuvos vaikams priderėtų lietuviškuose kryžiuose randamus motyvus sunaudoti dailės reikalams. Galop visus šios rūšies paminklus, pilnus originalumo ir užimančius taip svarbią, taip žymią vietą visų kitų Europos tautų dailėje, reikėtų kiek tik galima, apsaugoti, kad neišnyktų.

Spaudai ištrauką paruošė Inž. M. Ivanauskas iš Antano Jaroševičiaus knygos «LIETUVIŲ KRYŽIAI», Vilnius, 1912 metai. Lietuvių Dailės Draugijos Leidinys.

Knygą liet. Architektūros Parodos reikalams paskelino J. M. Lietuvos Konstas S. Paulyje Jonas Aleksandras Polišaitis.

— Sulaukėme L. K. B. Cho ro vakaro, kuris pasirodė dideliu kontrastu po neseniai įvykusios Jaunimo Šventės. Vakaras įvyko š. m. rugpjūčio m. 25 d. Programa pradėta smarkiai pavėluotai, nes



Trylikos kilometrų ilgio tiltas, jungiantis S. Francisco miestą, Calif, su Oakland. Apačia tilto praplaukia laivai. Jo statyba truko pusketvirtą metų. Šis tiltas yra vienas Amerikos technikos pasididžiavimų. (USIS)

J. Augustaitytė-Vaičiūnienė

Mano Seklyčioj

Mano seklyčioj alyvos kvepia,
Mano seklyčioj jezminu vazos,
Mano seklyčioj gėlių mėlynas,
Žydi nuo ryto narcizai gražūs.

Keliuosi rytą - same tik teka,
Ir laistau žiedus, kad nepasvirtų,
Kad nesuvystų mano žiedužiai
Nuo viesnios saulės nepsnotų pirštų...

Mano seklyčioj vėsu ir tyra,
Svajonių medžiai žalias pavėsis,
Juokas sidabro varpučiais skamba...
Rimtis dar ilgai čionai ilgėsis.

Aš paprašysiu žmones nuo lauko,
Kad čia užeitų, žiedus pagirtų
Ir prie krūtinės, jiems iškeliaujant
Visiems prisėgsiu po puokštę mirtų...



publika rinkosi tingiai (kodėl?) ir teko noromis nenoromis susitaikyti su pustušte sale.

Pirmu numeriu pasirodė naujai susiorganizavęs mergaičių kvintetas, kuriame dalyvauja Eugenija ir Stasė Lukoševičiūtės, Elena ir Joana Veršilaitės ir Aldona Čerušauskaitė. Kvintetą paruošė ir jam vadovauja ponija Marija Kindurienė, vienintelė kanclininė S. Paulyje. Kvintetas pasirodė rūpestingai paruoštas švelniai, kad ir ne drąsiai nuskambėjo mergaičių balsai (pateisiname tu, kad buvo pirmas kvinteto pasirodymas). Jaučiamas visiškas susiklausymas tarp daini-

ninkių ir akompaniatorės. Pa geidautina įvairesnio repertuaro ir dažnesnio pasirodymo. Džiugu, kad atsiranda naujos pajėgos, atžalyno tarpe, kurios puoselėja lietuvišką dainą Pastaboje tenka apgailėti tauti, kad programos metu į pustuštę salę, iš bufeto su kopistų kvapais sklido ir «jupiteriškas» juokas. Nejaugi iš tikrųjų reikia mūsų publiką auklėti?

Šiltai buvo sutiktas ir p. K. Ambrozevičius, kolonijos mėgiamas dainininkas, padainavęs «Elegiją» Massenet, ariją iš op. «Pajacai» Leoncavallo, Palankėj J. Stankūno ir, Vai gražu! A. Kačanausko.

P-le Rymantė Steponaitytė solo pianu paskambino F. Schuberto «Impromptu», kuriame patartina pradedančiai pianistei atkreipti dėmesį į dešinę ranką, kuriai vietomis pritrūkdavo jėgos atliekant nelengvą ir varginančią partiją. Mendelsohno «Medžioklės daina» nuskambėjo geriau. Ateityje linkime tolimesnės pažangos.

Mūsų kolonijai pažįstama Henriquette Ehlers padainavo itališkai tris arijas. Jaučiamas, kad solistė užleido dainavimą ir tenka apgailėstauti, nes dainininkė turi tikrai muzikalinę kultūrą.

O kur dingio choras? Tai juk pati stiprioji L. K. Bendruomenės pajėga, jos ekzis-

PASAULINĖS LIETUVIŲ INŽINIERIŲ IR ARCHITEKTŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBOS PIRMINKO PROF. DR. INŽ. JONO ŠIMOLIŪNO SVEIKINIMAS ARCHITEKTŪROS PARODOS ORGANIZATORIAMS

D.G. Stat. Inž. M. Ivanauskui, São Paulo, Brasil

Atsakydamas į Tamstos, Mielasis Collega, kvietimo raštą iš 14756. būti Garbės Nariu «Pirmosios Apžvalginės Lietuvos Architektūros Parodos» rengiamos Tamstų šiais metais Brazilijoje, S. Paulo mieste, aš mielai sutinku ir dėkoju, nes parodos tikslas supažindinti Brazilus su Lietuvos architektūra ir kova už Lietuvos nepriklausomybę, - ypač šiais laikais, kad Lietuva okupuota rusų bolševikų ir kankinama pačiais žiauriausiais bolševikiško teroro būdais, yra labai užgirtinas, geras ir gražus. Tad, pasigerėdamas parodos iniciatorium ir visų rengėjų drąsaus ryžto darbais, jus visus nuoširdžiausiai sveikinu ir linkiu laimės jūsų žygiams iki galo.

RED. PASTABA

Prof. J. Šimoliūnas yra Vytauto D. Universiteto Kaune vienas iš steigėjų ir visą laiką profesoriavęs iki pasitraukimo iš Lietuvos, keletą mokslinių knygų iš statybos sritys autorius. Vokietijoje profesoriavęs UNRA UN te Munchene ir Pabaltijose Ute Humberge šiais metais yra atšventęs 78 metų amžiaus sukaktį. Gimė Jusėnuose, Pa nevezio Apskrityje

HEROJIZMAS SOVIETŲ PRIVERČIAMŲ DARBŲ STOVYKLOJE

Priverčiamųjų darbų stovyklos yra totalistinių dvidešimtojo amžiaus sistemų simbolis. Pasitaiko žmonių, kurie, eilę metų iškentėję Vokietijos nacių stovyklose, beveik betarpiškai pateko į dar žiauresnes sovietines priverčiamųjų darbų stovyklas.

Vienas iš tokių yra protestantų pastorius Joseph Mojis iš Kralice Bøemijoje Savo skaudžius išgyvenimus jis aprašo Vokietijos protestantų laikraestyje «Glaube und Heimat».

Iš jų matyti, kaip tose pačiose stovyklose, kur bet koks žmoniškumas negailestingai mindomas po kojomis, kur, atrod, triumfoja vien tik neapykanta bei teroras, ir kaip tame nežmoniškų kančių pragarę tragiškas beviltiškumo užtvara dažnai pralaužia tikras krikščioniškas herojizmas ir jokių aukų nebijanti brolių meilė.

Protestantų dvasiško išgyvenimai

Į Vikmanov koncentracijos stovyklą rašo pastorius Moj - buvau nusiūstas drauge su 16 (pabaiga 6 pusl.)

tencijos ramstis! Nesinori tikėti, kad jis susmuko, arba publika neužtarnavo jo pasiklausyti.

Kazkodėl šis vakaras buvo silpnai propaguojamas. Gaila, lietuviams niekada lietuviška daina nebuvo svetima.

Dalyvis.

LIETUVIŠKOS MUZIKOS PUSVALANDIS

«TĖVYNĖS GARSAI»

Radio stotis 9 de Julho 540 klc. 25 m. banga. SEKMADIENIAIS 8:30 val.

Prifimame komercinius skelbimus, siunčiame linkėjimus ir pasveikinimus šeimyninių švenčių proga su plokštelėmis

Siųsdami užsakymus pridėkite Cr. \$ 300,00

Adresas caixa postal 403, São Paulo, arba telefonu 37 2265 nuo 9 10 val. Darbo dienomis išskyrus šeštadienius

Aleks. Boguslauskas.

Pusvalandžio vedėjas

į kiema vaikščiodami, bet ir spaudoje ima niekinti mūsų tautos dainas? Ar tik mes, šios tuos žmones mūsų tautos atgimimo pranašas Maironis jau prieš 50 metų bus atpažinęs ir juos apibūdinęs: Tas ne lietuvis, kurs jos būdo, jos žemės dainų nemylės, neverks, kad patys sūnūs žudo kas verta meilės ir garbės.

«Irbūkime mes, lietuviai, kaip žydai...» skamba ausyse giručių žodžiai. Žydai po ovie jų tukstančių metų gyvenimo kitų tautų tarpe išliko žydai ir atkūrė Izraelį. Idomu kurios tautos arba teisingiau kurių puslankinių rasų mišinio valstybę po 2 tukstančių metų, gales sukurti palikuonys tų, savo lietuvišką stovurkauji praradusių, mūsų tautiečių, gyvenusių Brazilijoje 20 m žiuje ir pamiršusių gerbti savo tėvą ir motiną, gerbti jų dvasios palikimą...?



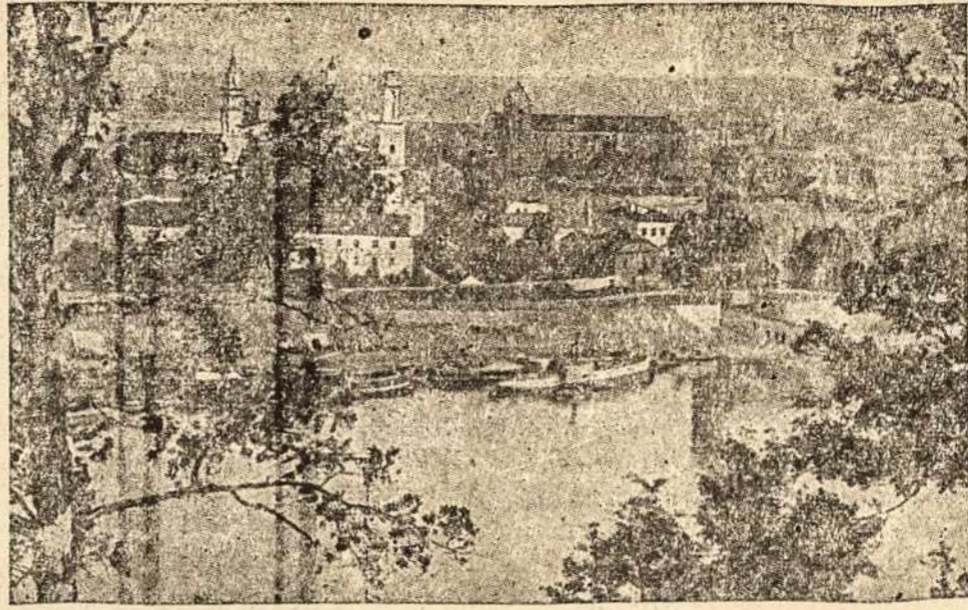
Mažiesiems

Guvus Vincelis.

(pabaiga)

— Kodėl neparnešei? — klausė ponas.
 — Poneli, — atsakė Vincelis, — sumaišiau rublius, ir nebežinojau, už kurį kokio vyno pirkti.
 — Kad tave giltinė pagautų — tarė ponas. — Eik vėl ir pirki! Juk senovėj ne tiek gerdavom!
 — Gana, poneli, gerti, gana, — atsakė Vincelis: — apsigersi, įsirgsi. Juk ir su vyau apsigerti yra nuodėmė.
 Ponas nutilo, bet namų šeiminkas vėl pastatė vyno butelį Ponas, jau pasigėręs, ražuodamas klausė Vincelį:
 — Koks aš dabar esmi?
 — Esi, it liūtas, — atsakė Vincelis.
 — O kame tu liūta matei? — tarė ponas.
 — O antai, kūtėj kriuknoja.
 — Tai ne liūtas, bet kiaulė.
 — Ir tamsta dabar maž ne toks esi. — atsakė Vincelis.
 — Ponas buvo negerias: prieteliaus apgirdytas, kaip namo parvažiavo, įsirgo Pagaliau, daktarą ir kunigą vesti gavo. Atvejų atvejais ponas vėliau sakydavo:
 — Oi, koks aš buvau vambra, tavęs, Vincentai, neklausydama! Kad būčiau paklausęs, dabar netypsočiau lovoj, kaip driežas po laužu. Ar ži-

nai ką? Matai pats, neturiu nei moters nei vaiku: tave primu už sūnų. Tu mane myli, ir aš tave myliu. Jei Dievas duos pagyti, abudu mano tėviškėj būsiva ponai, o jei mirsiu, vienas šeiminkausi.
 — Poneli, per daug mane myli: dar neuždirbau tokios malonės, — atrakė Vincas. — Meldžiu ir melsiu Viešpatį Dievą, kad tamstą pakeltų. Aš ne tėviškę, bet tamstą patį myliu: nenoriu nė tėviškės be tamstos.
 Keturias savaitės pagulėjęs, ponas pratarpo, pradėjo vaikščioti ir kusti. Kartkartėmis Viešpačiui sakydamas ačiū už pagydymą, prisiekė daugiau nebegerti nė vyno. Priėmė Vincą už draugą, ir abudu gyveno tokioj meilėj, kokios tarp vyro ir moters neveiku rasti. Ponas lig laiką užrašė Vincui tėviškę. Kad moters kartais ponui neįkyrėtų, Vincas prie gyvos jo galvos buvo viengungis. O kad ponas, pergyvenęs ant žemės septynias dešimtis dvejus metus, pasirinko, tuokart Vincas ėmė moterį, su kuria dailiai rasi ir lig šiolei tebegyvena.
 Mūsų žmonės labai veikiai kiekvienu tiki ir plepa ką pa kliūk. Ta pasaka moko nesperiai tegalint svetimiems parodyti savo širdį.



Ten kur Nemunas banguoja...

Stasys Laucius

KAS AŠ ESU

Jūs vis klausiat mane, kas esu ir kokia buvo mano tėvynė.

Jos dangus man gražiausias visų, jos takai nuo žiedų sidabriniai.

Kur tave toks lietutis nulis?

Kur paglostys toks kvepiantis vėjas.

Mano sodas toli, taip toli,

kur lakštingalos miegant čiulbėjo

Kas ragavo tokių obuolių ir kas, čiulpdamas korį, taip sąlo?
 Aš namelių tik verkti galiu ir ilgėtis, ilgėtis be galo.

Dievas laikė ištises rankas ant lūšnelių, kur širdis liepsnojo.
 Tokią ievą ar matėtė kas ir jazminą, gal tokį kaip rojų?

Ten taip miela su saule pažaišt, o sapnais užliūliuoja mėnulis, lyg su kamžomis liūdi beržai, kur senoliai palaidoti guli.

Kur taip linksma kaip tėviškėj bus, nuo kalnelio rogutėm nuslydus.
 Mano juokas aidėjo skambus, o veidu buvo rožėm prazydę.

Ar jūs žinote, kas aš esu?
 Aš — lietuvis! ir laisvas aš gimęs.
 Lietuva man gražiausia visų — mano laimė ir mano likimas!

Pavydus brolis.

Buvo seniau du broliai. Juo du gyveno skyrium, bet buvo netolimai kaimynai. Abudu dirbo žemę. Tik vienas buvo labai turtingas, o antrasis — varguolis.

Kartą abu broliai pasirengė važiuoti į prekymetį. Turtingasis pasikinkė gražų riebių arklių, į vežimą prisidėjo visokių savo ūkio gėrybių. Varguolis įsidėjo vežimėlinių linų išbraukęs, pasikinkė labai prastą savo kumelėlę.

Turtingasis tuojuo pardavė savo gėrybes ir prisipylė maišelių pinigų. Varguolis sustotojo prekyvietėj — laukia, dairosi. Valandėlę pasitraukė nuo savo vežimo grįžta, žiūri — nebera, nei vežimo nei kumelėlės. Puola sen, puola ten — arklio su vežimu kaip nebūta. Kur trumpa, ten ir trūksta!

Varguolis pribėga prie savo brolio, pasakoja, kas jam atsitiko, ir prašo paskolinti



Aliuko Mišios

(T a s a)

— Varly, kur tu nešioji mamos skara! Žiūrėk, į ką panaši: visa supurvinta, sudirbta.
 Tai tėvo balsas. Piemuo pirmas atsipeikėja, pašoksta ir kaip kiškis nudumia pas gyvulius, braidančius po vasaroju. Aliuką lyg kas šaltu vandeniu būtų perpylęs. Jis stovi bežadis, mirksį akutėm. O kai tėvas vis nesiliauja baręs, nebeišsilauko ir pradeda balsu raudoti.
 — Mes... mes... mišias norėjom laikyti.
 — Mišias, — sušnabžda tėvas. — Aš jums parodysiu mišias. Kunigai atsirado man! Marš namo! Palikau, kad trobas saugotum, o jis kažką prasimanė.
 Aliukas bėga, pirma, o tėvas eina iš paskos ir vis barasi. Rankoje nešasi suglamžytą ir supurvintą šilką.
 Motina net žodžių barniui neberanda. Pati geriausiai skara suvalkiotą. Šliūban važiuodama pirma kartą buvo apsirėšusi. Paskui tik per didžiulias šventes ryszėdavo.
 — Dovanokit! Dovanokit! Daugiau niekada taip nebedarysiu, — kužda Aliukas, o ašaros rieda iš akių kaip pušos.
 Jau temsta, bet piemuo vis dar nedrįsta namo ginti. Jis vaikštinėja paskui gyvulius: nori sočiai priganyti. Kai se suo išeina su mišžtve ir ima šaukti, kad gintų bandą namo, jis atvaro galvijus, bet pats pasilieka už vartų. Bijoj ir prisirišinti arčiau.

— Gana tau, gana, — ramina jį kieman išėjusi Aliuko motina. — Nebebarsiu, ką bepadarysi: kas įvyko — nebepataisysi. Tik žiūrėk, kad daugiau taip nebeprisikartotų.
 Vakarienės metu abu nusikaltėlini valgo tylėdami ir ne nepažvelgia vienas į antrą. Nuo jų širdžių, kaip sunkus kalnas nuslinko didelė baimė. Išbarti, bet nebausti, jie keliiasi nuo stalo. O tėvas prisikemša pypkę tabako, užsidega ir sako vėl pusiau juokais:
 — Mišias laikyt užsimanė, a! Kunigai man atsirado... Ir sugalvok tikrai... Varlių kojost!

bent vyzoms nusipirkti. Turtingasis nė girdėt nenori.

Grįžta varguolis iš prekymečio pėsčias, dūsaudamas. Beeinant mišku pradėjo temt. Staiga mato ateinančią priešai baltą didelę žmogystą. Truputį krūptelėjo, bet pasidrasinęs vėl eina sau į priekį. Priėjęs arčiau varguolis paklausė baltąjį pavidalą: «Kas esi?» Tas atsakė: «Esu tavo nelaimė».

«Mano nelaimė?» — nusitebėjo varguolis: «Vaje, kokia didelė! Argi negalėtum bent kiek mažesnė tapti?» — «Kodelgi ne? Galia». Ir sumazėjo nelaimė beveik pusiau. Varguolis vėl prašo, kad sumažėtų dar. Nelaimė sumažėjo sulig mažu vaikeliu. Dar prašo varguolis. Nelaimė pasidarė kaip riešutas. Dabar varguolis išsitraukė iš kišenės tabakinį ragelį, prisitykojos klioit ir uždarė jame savo nelaimę.

Įsidėjo kišenėn ir eina sau keliu. Priėjo malūną, išsitraukė ragelį ir įmetė į tvenkinį. Pats užėjo pas malūnininką, pasiprašė naktigulto ir apsinakvojo. Pasilikęs išsišneko su malūnininku, papasakojo jam apie savo nelaimę, vargus. Ryta išeinant malūnininkas davė jam dešimt rau donujų ir dovanojo gerą arkklį. Parjojęs namo, nusipirko reikalingų daiktų. Pradėjo jam geriau sektis gyvent. Diena iš dienos vis darėsi turtingesnis ir turtingesnis.

Po keleto metų jau ir varguolis ne blogiau gyveno, kaip turtingasis jo brolis. Turtingajam labai parūpo: iš kur dabar taip gerai gyvena varguolis? Pradėjo klausinėti jį. Šis papasakojo viską, kaip savo nelaimę ragelin sukisio ir į tvenkinį įmetė, kaip malūnininkas apdovanojo jį, kaip nuo to karto vis geriau ir gėriau pradėjo sektis.

Turtingasis užsidegė dideliu pavydu. Jis nuvažiavo pas tą malūnininką ir pasiskundė, kad tvenkinyje esant įkritęs jo ragelis su pinigais. Prašė malūnininką, kad išleistų iš tvenkinio vandenį ir galėtų pajieškoti to ragelio. Žadėjo už tai gerai atsilyginti.

Malūnininkas sutiko. Buvo nusamdyti keli darbininkai. Jie nuleido vandenį ir bejies kodami surado ragelį. Turtingasis labai apsidžiaugė. Jis pagalvojo dabar apie savo brolių: «Nebeilgai tu būsi lygus su manim! Aš vėl paleisiu tavo nelaimę!»

Skubiai pagriebė jisai ragelį ir atkišo. Tuojuo šmūrkš ir išlindė varguolio nelaimė. Rematant jį augo ir pasidarė tokia didelė didelė. Pasi purtė nelaimė, patampė susitigusius savo sąnarius ir tarė turtingajam:

«Labai dėkui tau, kad man^o pateidai. Ai, koks tavo brolis nedoras! Uždarė mane ragan ir norėjo uždusinti. Dabar aš jau niekur nebesiskirsiu nuo tavęs. Būsiu tikroji tavo draugė!»

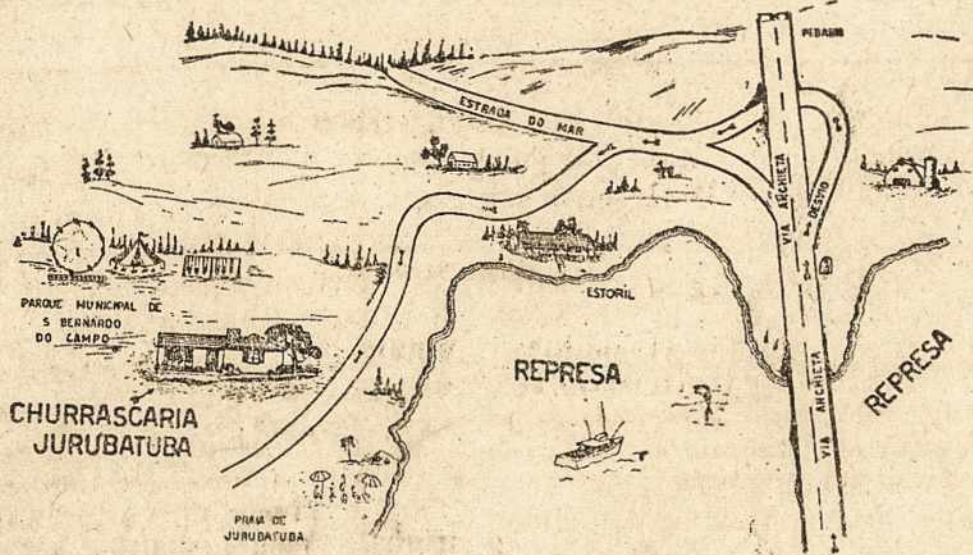
Persigando turtingasis, išgirdęs tuos žodžius, nubalo visas, o nelaimė pasidarė ne matoma. Grįžtant namo tuoju pirmas nuotykius pasibaidė arklys, išmetė iš vežimo ir nu laužė koją. Baigdamas važiuoti namo, pamatė kad visas jo ūkis liepsnose. Sudegė tur tai, pinigai, ir tapo visai vargšas.

Restoranas Jurubatuba

Savininkas VLADAS JASIULIONIS

Puikiai pagaminti valgiai, didelis pasirinkimas užkandžių ir visokių, vietinių ir užsieninių gėrimų. Patogus kampelis praleisti šventes ir savaitgalius.

Bar Jurubatuba galima pasiekti iš S. Paulo važiuojant via Anchieta, ligi pirmojo, po kairi pusė ežerėlio, kur yra restorante Estoril, pervaziavus tiltą sukti po kairi, kaip matyti iš čia pridodamo plano. Patogi vieta ir piknikams.



Industria e Comercio de Calçados

Motelloni's Ltda.



SPECIALYBĖ BATŲ: vyrams, moterims, panelėms, futbolistams, vaikams...

Rua Javaés, 626 -- São Paulo



RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 2773 - 4 AND. - SALA 2
TEL. 34-7482 - SÃO PAULO

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 1 - V. ZELINA - S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fofonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

ESCRITORIO «VILA ZELINA»

IRMÃOS BAUZIS

Registrado no C. R. C. sob o n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas	Contratos de locação
Encerramentos de firmas	Cartas de Fiança
Transferencias de firmas	Requerimentos
Contrat. na Junta Comercial	Balanços
Distrat. na Junta Comercial	Alvarás diversos
Escritas Fiscais	Seguros de Fogo e
Escritas Comerciais	Seguros de acidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Pirkimas pirkimui nelygus.

Reikia žinoti kur pirkti.

Jeigu reikia statybai medžiagos, indų ir kitų reikmenų prieinamomis kainomis, tai kreipkis į sandėlį.

LAPIENIS & JAKUTIS LTDA.

Av. Sapopemba 18-A — Vila Celeste



Madeiras do Brasil

PRANAS & CIA. LTDA.

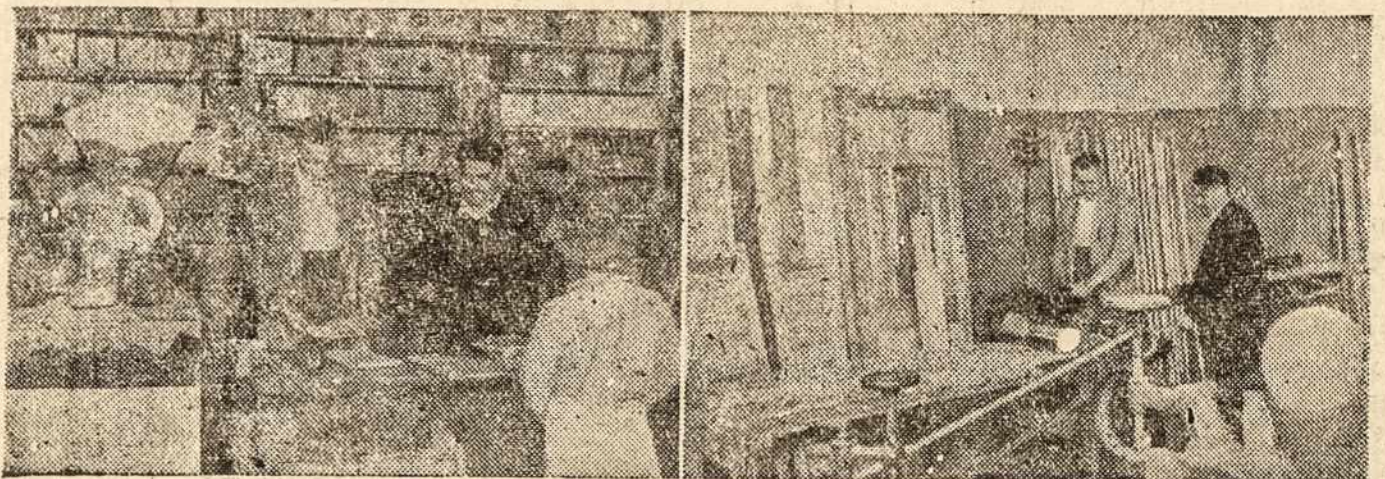
Importação — Exportação

Raštinė: Rua do México, 98 - 9.º - sala 904

Rio de Janeiro - Fone: 52 0229

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių krautuvė tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.



RUA COSTA BARROS, 34-C

VILA ALPINA

VIENTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMÃOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas, kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!



Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO



Cervejaria Columbia S. A.

Salčio ir karščio metu sveikiausia yra gerti alus MOSSORO, juodas bet s anus.

Arba alus COLUMBIA: Pilsen extra, Strassburg, buteliais ir pusbuteliais. Mėgstantiems: Guaraná, Gazoza Columbia ir Agua Tonica.

Centralinė Raštinė ir sandėlys:
Compinas: Rua Andrade Neves, 103
Fone: 3-935 e 3-936

Skyriai: S. Paulo -- Al. Dino Bueno, 702 — Fone: 51-4485

Santos - Rua General Camara, 292 Fone: 25 636



MŪSŲ Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

INŽINIERIŲ IR ARCHITEKTŲ SUVAŽIAVIMAS

Š. m. rugsėjo 1-3 dienomis JAV. bėse, Filadelfijos mieste įvyks tradicinis Pasaulinės Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos atstovų suvažiavimas iš viso laisvojo pasaulio kraštų.

Šios S-gos tikslas yra jungti laisvojoje žemės dalyje esančius lietuvius inžinierius ir architektus ir šalia jų kitus technikos darbuotojus siekti pavergtos Lietuvos išlaisvinimo ir jos atkūrimo, tobulintis profesiniai, populiarinti ir ugdyti technikos mokslus, teikti savo nariams višokeriopą pagalbą ir rūpintis technikinių jėgų prieaugliu lietuvių tarpe.

S-gos nariai yra tikrieji - baigę aukštąją ar aukštesniąją technikos mokyklą Lietuvoje ar toms tolygiais užsienyje, garbės, rėmėjai ir nariai kandidatai. Ši S-ga sutrumpintai vadinasi PLIAS.

PLIAS-gos padaliniai yra: seniūnijos, skyriai ir rajoninės sąjungos.

KLEBONIJS FONDUI AUKOJO

Liet. Katalikų Moterų Draugija 5 000,00. Maldos Apaštalinavimas 1 000,00. Klementina Valavičienė 200,00. p. Žibis 200,00, pp. Nadolskiai 1 500,00 pp. Abračiai 1 000,00. Klementas Dilys 100,00. Pranas Dilys 200,00. Kazimieras Triūba 500,00. Monika Kleizienė 200,00. J. 150,00. Feliksas Jakutis 1 000,00. C. Anrefessi 500,00. Uršulė Augulevičienė 200,00. Anastazija Masiukevičienė 100,00. Jonas Gudlevičius 400,00. Vincas Subačius 1 500,00. Kazimieras Musteikis 500,00. Bronius Klišys 200,00. Antanas Pangois 500,00. Juozas Zagorskis 500,00. Pranciska Zagorskienė 500,00. Vladas Karaška 1 000,00. Antonina Gudavičienė 600,00. Š. 500,00. M. Leita 100,00. Pranas Lukoševičius 400,00. Kazys Tarliackas 500,00. Jonas Juodelis 500,00. Juozas Juodelis 100,00. J. Milanas 150,00. Petras Šukys 1 000,00. Alfonsas Neverauskas 500,00. Veronika Vaikšnorienė 500,00. Kazys Tijūnelis, 200,00. Paula Rutkauskienė 1 000,00.

LIETUVOS KONSULATO DARBO VALANDOS

Šiuo pranešama, kad nuo 8 m. rugsėjo mėn. 1 d. Konsulate nustatomos šios darbo valandos, būtent: nuo 13 iki 17 val. kasdien, išskyrus: sekmadienius, šventadienius ir šeštadienius.

Be to, įvestas Konsulatan ir naujas telefonas numeris: 32 6960.

LIAUDIES MELODIJŲ KONCERTAS.

Š. m. rugsėjo mėn. 6 d. 20 val. «Municipal Theatre» įvyks pasaulio tautų liaudies melodijų koncertas, kurį atliks akordionų orkestras, vadovaujamas prof. Wandos Meireles Ricardi. Greta to, bus pasirodymai ir su tautiniais šokiais. Tad, nepraleisk progos atsilankyti, nes šiame festivalio dalyvaus ir lietuviai. Bilietus iš anksto galima įsigyti Lietuvos Konsulate: Rua Dom José de Barros, 168 5' andar.

PASIRENGIMAS BOM RETIRO LIETUVIŲ VAKARUI

Praėjusį šeštadienį Mato Žvirblio bute posėdžiavo Bom Retiro lietuvių komitetas ir jaunimo būrelio valdyba. Buvo aptarta vakaro rengimo reikalai. Ši vakarą norima sutraukti kuo daugiau lietuvių, nes tai bus pirmas po daugelio metų didelis parengimas šios apylinkės lietuviams. Vakaras bus 14 spalio «Luz Brazileiro» salėje, rua da Graca 608. Meninę dalį išpildys viešinės patėgos talkininkaujant Vila Zelinos jaunimui. Pakvietimai jau spaudinami ir netrukus bus platinami.

— I SĄO PAULO LIETUVIŲ PI-NIKŲ autobusai iš V. Zelinos išvyks 7 val, ryto nuo Bažnyčios, iš Vila Anas tazijs 6 val 30 min. nuo lietuvių mokyklos Rua Camacan. Vykstantieji iš kitų vilų tikslu išvykimo laika susižino pas organizatorius. Kviečiami taip pat visi galintieji nuvykti savo priemonėmis. Piknikas vyks São Bernardo do Campe Parque Municipal. Programoje 3 val. 30 min. šventos Mišios samtoje ir 1 val. p. p. meninis pasirody-

Spalio mėn. 13-14 dienomis V. Zelinoje bus

DIDELIS KERMOŠIUS

Kermošiu prašomi paremti fantais, (prendomis). Iš anksto kviečiami visi dalyvauti.

mas. Programą atliks visų vilų jaunimas.

— Bronė Jolanda Smalinskaitė, Broniaus ir Onos Smalinsku duktė, samainys: žiedus su Ljubomir Pjevack, rugsėjo m. 8 d. 17:30 val. Vila Zelinoje.

— Už a.a. Vlodo Pilipavičiaus vėlę mišios-egzekvijos bus 8 d. rugsėjo 7 val. Vila Zelinoje. Giminės ir pažįstami kviečiami atvykti į pamaldas.

— Jurgis Masys išskrenda Kanadon 3 d. rugsėjo apie 15 val. Laimingos kelionės.

— Vanda Paukštytė, lankanti fizinio auklėjimo kursus šia savaitę kartu su São Paulo studentais sportininkais išskrido į Porto Alegre, kur vyksta studentų sporto olimpiada. V. Paukštytė dalyvauja tinklinio komandėje ir kitose lengvos atletikos šakose.

— Ši šeštadienį Gremio S.

Miguel, Vila Zelinoje, gimnazijos salėje ruošia linksma ir įdomų vakarą. Pradžią 20 val.

PRIĖMIMAS PAS ŠVEICARUS

Š. m. rugpjūčio mėn. 1 d. Šveicarų Generalinis Konsulas São Paulyje p. Dr. Osvald Morand su Ponia suruošė Šveicarijos Tautinės Šventės progą oficialų priėmimą, kuriame, be vietos valdžios ir šveicarų vietos kolonijos atstovų, dar dalyvavo ir São Paulo Konsulų Korpusas jų tarpe ir Lietuvos Konsulas A. Polšaitis.

PRIĖMIMAS PAS VOKIEČIUS

Š. m. rugpjūčio mėn. 18 d. «Esplanados» Hotelio patalpoje. Praça Ramos de Azevedo, 254. Vokiečių-Brazilų Prekybos Rūmai São Paulyje pirmojo «Lufthansa Alemã» orlaivio atvykimo Brazilijon progą suruošė priėmimą, kuriame, be vietos vokiečių kolonijos atstovų, dar dalyvavo Vakarų Vokietijos Susiekimo

ir Pašto bei Telegrafo Ministrai, o taip gi ir Vokietijos Ambasadorius p. Dr. Fritz Oellers bei vietos valdžios atstovai ir São Paulo Konsulų Korpuso nariai jų tarpe ir Lietuvos Konsulas A. Polšaitis.

LAIŠKAI:

A. Lazdauskui, Vl. Guigai, K. Navickienei, J. Antanaičiui, V. Vosyliui, Ant. Kairiui, M. Višciauskaitei, J. Peredniui.

(pabaiga iš 3 pusl.)

teologijos studentų, katalikų ir protestantų. Ten radome apie 90 nuo seniau kalinamų kunigų. Jie mus sutiko su tikrai jaudinančiu nuosirdumu. Man pagelbėjo vienas tėvas pranciškonas iš Moravijos, nuteistas kalėti 25 metus už priešmarksistinę propagandą. Visus stebino jo nuostabi ramybė griedrumas. Kai norėjau jam gražinti bent dalį man paskolintų pinigų, griežtai atsisakė, primindamas, kad, jei pasitaikys proga, juos perduočiau naujai atveža miems kaliniams. Visi kaliniai, katalikai ir protestantai, dažnai meldėmės drauge, organizuodami bendrą krikščioniško susitelkimo valandas.

Pavojingiausias darbas buvo vadinamam «Mirties Bokšte», kur buvo kasamas uranijus. Radioaktyvių dulkių pilname ore, dūgelis galutinai palaužė savo sveikatą. Nustebau sužinojęs, rašo toliau pastorius Moj, - kad į šį «Mirties Bokštą» atsirado savanorių. Tai buvo trys jauni slovakai, katalikų teologijos studentai. Jie pakeitė Mirties Bokštą dirbusius vyrus, kurių namuose laukė žmonos ir vaikai.

«Dievas mums duos jėgas atsilaukyti», - pareiškė jie trumpai tiems, kurie norėjo atkalbėti nuo šio herojiško žygio. Jų herojiškumas netiko be vaisių. Net stovyklos sargų tarpe jų herojiškos ar timo meilės pavyzdys buvo pasakojamas su giliu susijaudinimu.

Nori, kad «Mūsų Lietuva» būtų lietuviškojo gyvenimo veidrodis?

— Bendradarbiauk joje pranešdamas visas naujienas iš savo apylinkės, miesto ar interjero.

SIUVĖJAS

POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhagapi, 9 - V. Zelina
(prasideda iš Av. Zelina, 595)

PARSIDUODA BARAS - KRAUTUVĖ

Su gyvenamu namu ir nauju kontraktu. Balkonas frigorifiko, svarstyklės, pjaunama mašina ir kt. Tartis rua Tamuanas, 54 (ant. rua 12), V. Zelina, priešais Brahmos depozitą.

Malharias Atençaõ!

Fiação de Lã
de
MARIO GER
RUA PADRE RAPOSO, 377
tem sempre em estoque
Lã penteada 2/32 e 1/16
Lã cardada 1/14 e 1/15
pelos melhores preços

Mezgyklos Dėmesio!!

Verpykla
MARIO GER
RUA PADRE RAPOSO, 377
turi nuolat sandėlyje vilnonių
siūlų tipo
Lã penteada 2/32 ir 1/16
Lã cardada 1/14 ir 1/15
Kainos labai prieinamos

Escritório IDEAL de Contabilidade

João Tatarunas

CONTADOR

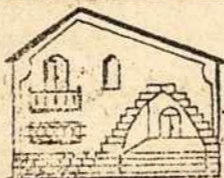
Priimame knygrrašybos darbus visuose miesto rajonuose. Legalizuojam dokumentus naujom firmom ir bendrovėm. Paruošiam įvairaus pobūdžio kontraktus ir jų pasikeitimus. Tautiečiams kurie nori įsisteigti, prekyboj ar pramonėj, duosim visas reikalingas informacijas.

Rua Taquari, 19 - s/4 - (Esq. R. da Moóca)

SIUVYKLA "GUERRIERO"

Vytaliano Guerriero

Specialistas vyriškų ir moteriškų rūbų. Siuva išsimokėjimui, per penkis kartus.
Pasirinkimas įvairios medžiagos, taip pat baltinių
Rua Inhagapi, 7 - (pirmiau Rua 6) - V. Zelina - S. Paulo



Imobiliaria Vila Zelina

Praça São José dos Campos, 8 sal. 6 - 7
Vila Zelina - São Paulo

Geró biznio agentas

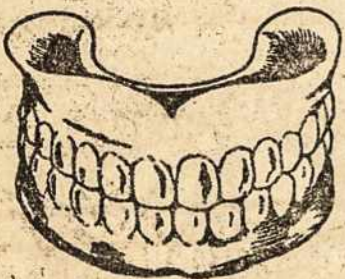
Snr. Stefan

Žemės sklypai, namai ilgam išsimokėjimui be nušimčių prieš darant bent koki bizni pirmą apsilankykite pasitarti
Puikus sklypai prie Via Anchetos be entradas

Saugiausia pinigams vieta yra

BANCO MOREIRA SALES S/A.

Jo skyrius yra ir Vila Zelinoje. Av. Zelina 970
Daug lietuvių čia atidarė einamąsias sąskaitas. Čia galima apmokėti mokesčius, už šviesą ir kitas pinigines operacijas atlikti



Dantu Klínika

Dr. JOAQUIM
PACIFICO JUNIOR
Dantu chirurgas

Dentadurų ir judamų aparatų specialistas.

Priėmimo valandos kasdien: nuo 8 ligi 11 val.,

ir nuo 17 ligi 21 val.

Konsultorija yra Vila Zelinoje. Avenida Zelina, 752